

AARDAPPELEN

Blijspel voor dames in twee bedrijven

door

JACQUES VAN TOL

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **AARDAPPELEN** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JACQUES VAN TOL** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **7** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

MEVR. JANSE - winkelierster

TANTE COR - haar zuster

MIES - haar dochter

JUFFROUW VOORT - secretaresse bij een notaris

MEVR. VAN HOORN

EEN WERKSTER

EEN DIENSTMEISJE

EERSTE BEDRIJF

Toneel stelt voor: eenvoudige huiskamer. Midden achterwand heeft een deuropening, met een gordijn afgesloten, welke toegang geeft tot winkel. Linkerzijwand: deur naar het overige huisgedeelte. Rechterzijwand: een raam.

(mevrouw Janse zit sokken te stoppen)

Tante Cor: *(stuift luidruchtig naar binnen)* O, Nel, Nel! Geweldig! Ik ben helemaal overstuur! *(gaat geagiteerd zitten)* Raad nu toch eens! Raad nou toch eens! — Ik krijg er waarachtig hartkloppingen van.

Mevrouw: Wat is er dan? Wat heb je?

T. Cor: Een reuze geluk, Nel! — Geweldig, enorm, reusachtig!

Mevrouw: Wat is geweldig? — Wat is enorm? Wat is reusachtig? Zeg dan toch wat.

T. Cor *(pathetisch)*: Het grote geluk is over ons gekomen!

Mevrouw: Zou je nou 'ns gewoon willen doen en vertellen wat er aan de hand is?

T. Cor *(plechtig)*: Zus! We hebben — de honderd!

Mevrouw: Wie, wat, welke honderd?

T. Cor *(uitbarstend)*: De honderd-duizend natuurlijk! De honderd-duizend!

Mevrouw: De honderddui... Neen, neen, het is niet waar! — Je maakt een grapje!

T. Cor: Ben ik een vrouw, die grapjes maakt? — Wat ik zeg, is zo waar, als ik hier sta. — Van Dalen belde me net op. — Hij had de hik van de zenuwen!

Mevrouw: Zijn we dan toch eindelijk 'ns gelukkig?

T. Cor: Ja! — Nou is het uit met de zorgen! Uit met de beslommeringen! Uit met de sleur! — We kunnen ons wat gaan veroorloven!.. We zijn mensen met een „tegoed“!

Mevrouw: En.. hoeveel krijgen we dan wel?

T. Cor: Bijna 10 mille! Want ik heb twee twintigjes! Alsof ik het vooruit wist!..

Mevrouw: Bijna tien mille..? Ik geloof het niet!

T. Cor: Haha! — Wacht maar, tot je de bankies hier op tafel ziet liggen!

Mevrouw: Jij zou met je loterij zoveel geld gewonnen hebben?!

T. Cor: Ja! Waarom niet?

Mevrouw: O, Cor! — Wat fijn! .— Wat heerlijk! O, wat een blijdschap ineens!.. Wie had dat kunnen denken!

T. Cor: Wat een ander mens voel je je, hé, alleen al door de idee geld te hebben!

Mevrouw: Wat zal Mies ervan opkijken! — En nu kunnen we in een groter huis gaan wonen en ik kan een dienstmeisje nemen en.. We kunnen dit jaar met vacante gaan...

T. Cor: Alles is mogelijk! — Noem maar op. — Nieuwe japonnen! -- Bontmantels — Alles kunnen we krijgen. .

Mevrouw: O, gunst, ik zie me all En dan zo'n grote hoed! je weet wel..

T. Cor: En 's avonds gaan we naar de comédie, of naar het concertgebouw!

Mevrouw: En Mies kan een hoop dingen doen, die ze vroeger moest laten! Ze kan tennissen en paardrijden, wat ze zo graag wil leren.. O, Cor! Wanneer kan je het geld halen?

T. Cor: Vanmiddag na de lunch ga ik even! —Van Dalen zal ik maar honderd gulden geven, vind je ook niet?

Mevrouw: Natuurlijk! O, wat fijn, dat we dat zo maar kunnen zeggen!

T. Cor: Je zult ervan opkijken, wat we allemaal kunnen! (*geluid van winkelbel*)

Mies (*roept van achter de coulissen*): Blijf maar! Ik ben het! (komt *midden op*) Hallo! Dag, tante Cor! Dag, moeder!.. Hier is de loterijlijst, tante Cor! (*legt papier op tafel. Kijkt hen bevreemd aan*) Wat hebben jullie? - Jullie kijken zo raar!

T. Cor (*zegt eindelijk*): Mies! Geef mij die loterijlijst 'ns aan! Dan zal ik je wat laten zien.

Mies: De lijst?.. is er wat.. Moeder, u doet ook al zo.. Astublieft!

T. Cor: Kom ook maar hier!.. Kijk! (*staat temidden van Nel en Mies, die elk over haar schouder kijken*) De honderdduizend is vandaag gevallen op.. (*schrikt hevig*) Op nummer.. (*ontsteld*) Er staat 2713! En ik heb 2718. Christeneziele! 't Is een niet! Een niet! (*bijna huilend*) O, die ellendige van Dalen! Die stomkop! Dat uilskuiken!.. Heeft ie zich verkeken!

Mevrouw (*ook huilend*): Wat vreselijk! Het is een schande, om een arm mens zo voor de gek te houden.

Mies: Dacht u dat u de honderdduizend had, tante?.. En heeft zij u daarmee blij gemaakt, moeder? Och schat, wat sneu voor je. (*kijkt naar tante Cor, lacht dan*) Dat gezicht van tante Cor.

Mevrouw: Ja, je kunt er het beste maar om lachen!.. Die stomme loterij!

T. Cor (*zinkt verslagen in een stoel*): Wat jammer! Wat een zonde! Twee twintigies had ik!

Mevrouw: Weet je wat zonde is?.. Al het geld wat jij met je loterij verknoeit!

T. Cor: O, nou heeft ze ineens weer aanmerkingen op de loterij. Nou is 't natuurlijk weer geld verspillen. Als je maar weet, dat ik toch blijf spelen. Tot aan m'n dood toe!

Mevrouw: Dan kan Van Dalen nog geld aan je verdienen!

Mies (*heeft intussen haar mantel en hoed afgedaan*): Wie weet, moeder, winnen we toch nog wel 'ns wat! (*gaat met mantel en hoed links af*) Nietwaar, tante?

Mevrouw: Hoeveel lootjes hebben we nou al niet gehad? Voor kap'talen. Van de loterij en allerlei andere dingen! Zijn we er wel 'ns wijzer van geworden? (*heeft haar stopwerk weer ter hand genomen*)

T. Cor: Nel, zeur nou asjeblijft niet! Het is al erg genoeg! — De loterij is voor de mensen nog de enige hoop om 'ns uit de beslommeringen te raken!

Mevrouw: Laten wij ons nu maar bij ons winkeltje houden, dan ben ik allang al blij.

T. Cor: Ja, ja! — Leuk.. je hele leven achter zo'n toonbank!

Mevrouw: Zo hard heb je het niet.

T. Cor: Drie el elastiek,. mevrouw? Een brief spelden?.. (*met wanhoopsgebaar*) O!

Mevrouw: O, denk je soms, dat het mij niet verveelt altijd maar in de huishouding. Iedere dag verstellen, eten koken en nooit 'ns iets anders?!

T. Cor: Nou ja. — Het is ook maar bij manier van spreken!.. Ik bedoel maar zo, als we een portie van de honderdduizend hadden getrokken, dan..

Mevrouw: je hebt 'm niet getrokken!

T. Cor: Ach, met jou valt niet te praten!

Mevrouw: Neen.. Niet als je van die onzin verkoopt!

T. Cor: 'k Zal wel niks meer zeggen! (*doet demonstratief*)

Mevrouw: En als je weer 'ns de loterij trekt, laat van Dalen dan beter Uitzien.

Mies (*komt van links weer op*): Ik ben vroeg vandaag, he?

Mevrouw: Ja. — Hoe komt dat zo?

Mies: Ik ben thuis gebracht met een auto!

T. Cor: Met een wat?

Mies: Met een auto! Ja.. echt!

Mevrouw: En wie brengt jou dan wel in een auto thuis?

Mies: Een kennis

T. Cor: Is het een hij?

Mies: Natuurlijk!

Mevrouw: En wat voor een hij?

Mies: O, een keurige jongen, moeder! — Als u hem zag..!

T. Cor: Hoe kom je aan hem?

Mies: Verleden week kwam hij bij ons op kantoor, toen ben ik met hem aan 't praten gegaan.. Hij was reuze aardig. Ze waren allemaal jaloers op me. Hij is knap! .. Nou en toen hij wegging, zei hij, dat ie me gauw terug hoopte te zien..!

T. Cor: En.. hoe kom jij in zijn auto?

Mies: Nou .. Ik kwam uit kantoor en toen reed hij net langs. Hij stopte direct en vroeg of hij me naar huis kon rijden.. Dat is alles!

T. Cor: Verder niks?

Mies (*aarzelend*): Nou ja.. Hij heeft gevraagd of hij me nog `ns een keer kan ontmoeten..

T. Cor: Aha!

Mevrouw: Begin er maar niet aan! Het is toch je stand niet!

T. Cor: Zo'n man met een auto! Dat vertrouw ik nooit!

Mies: O, u hoeft heus niets slechts te denken, want er is niet dát op 'm te zeggen!

T. Cor: Hoe weet je dat?

Mies: Nou, dat.. eh.. dat voel je zo aan.. Dat kan je direct aan iemand merken!

Mevrouw: Maar als hij een auto heeft, dan is hij vast wel rijk!

Mies: Dat geloof ik wel. — Hij is dierenarts..

Mevrouw: Een dieren..? Wat moet mijn dochter nou met een paardendokter?!

T. Cor: Ik zou me er maar niet te veel van voorstellen, kind!

Mies: Ik stel me er zelfs een heleboel van voor, want ik heb met 'm afgesproken!.. En het is heus niet zo'n type, als jullie denken!

Mevrouw: Enfin.. je bent oud en wijs genoeg, om te weten wat je doet!

T. Cor: Je haalt je een boel narigheid op je hals!

Mies: Nou ja.. Als ik merk, dat het niets kan worden, dan maak ik het toch af!

Mevrouw: Geloof me, kind, je doet beter er niet aan te beginnen! — Als die man, een jongen van geld is.. Stel, dat ie wat om je geeft, dan zijn er altijd nog z'n ouders; die het nooit goed zullen vinden, dat hij met een gewoon meisje trouwt — Wij zijn maar doodgewone mensen.

Mies: Dan kan ik er ook niets aan doen! Dan heb ik in ieder geval de pret gehad! (*lacht zorgeloos*)

Mevrouw: Als je tante nou vandaag echt de honderdduizend had getrokken! — ja, dan..

T. Cor: Daar heb je haar weer!

Mies: Als dat waar was geweest! (*schertsend*) Dan had ik tenminste een bruidsschat! En wat zouden we allemaal niet gekocht hebben, hè, moeder?

Mevrouw: Een paar mooie japonnen had ik nog best kunnen gebruiken!

Mies: En we zouden een grote reis zijn gaan maken!

Mevrouw: En in een mooi huis wonen, met allemaal van die chique meubels!

T. Cor: Ach, wat praten we eigenlijk? We zijn net gek! (*geluid van winkelbel*)

Mies: Een klant, tante Cor!

T. Cor: Ja, ja, ik hoor het wel! (*ineens*) Weet je, als ik nou de honderd-duizend gehad had, hoefde ik nooit meer naar dat belletje te luisteren! (*gaat midden af*)

Mies: Die tante Cor!

Mevrouw: Dat is voor ons nou eenmaal niet weggelegd!.. Wij zullen maar gewoon blijven!

Mies: Maar uit autorijden gaan met een rijke, knappe jongen is toch iets, wat wel kan! Dat hebt u vandaag gezien!

T. Cor (*weer midden op, spreekt achter zich*): Komt u binnen, juffrouw! Komt u binnen! .. Hier is een juffrouw, die ons graag wil spreken! Ze komt van Notaris van Buren.

Mevrouw: Notaris van Buren?

Mej. Voort (*ook binnenkomend*): Juist! Notaris van Buren. Ik ben zijn secretaresse, juffrouw Voort. De notaris is vrij ernstig ziek, zodat hij mij opdroeg naar u toe te gaan. Ik ben hier toch terecht bij juffrouw ranse, geboren Kaspers, en Cornelia Kaspers?

Mevrouw: Dat zijn mijn zuster en ik, juffrouw! Alles is precies, zoals u zegt.. !

Mej. Voort: Ah zo!.. Ik mag dan zeker wel even plaats nemen?

Mevrouw: Neemt u deze stoel! Die zit 't makkelijkste!

T. Cor: Maar, natuurlijk! Gaat u zitten. Neemt u ons niet kwalijk, juffrouw Voort.

Mej. Voort: Dank u! Ik kom hier namelijk in verband met het overlijden van uw oom Paulus!

T. Cor: Wat zegt u?.. Is oom Paulus?

Mevrouw: Is oom Paulus dood?

Mej. Voort: Inderdaad! Uw oom Paulus heeft gistermorgen plotseling het tijdelijke met het eeuwige verwisseld!

Mevrouw (*snikt*): Die goeie oom Paulus!

T. Cor: Die oom Paulus.. Zo zonder iemand wat te zeggen, ik bedoel zo ineens!.. Hoe is 't mogelijk?

Mej. Voort: En nu rust op ons notariaat de aangename plicht u mededeling te doen van zijn laatste wilsbeschikking!

Mies: Hoort u dat, moeder?

Mevrouw (*naar lucht happend*): Zijn.. laatste . wilsbesch..?

T. Cor: Had oom Paulus dan geld?

Mej. Voort: Niemand wist het!.. Uw oom Paulus was bovendien een eigenaardig mens. - Maar om terzake te komen.. Hier heb ik een afschrift van z'n testament.

Mevrouw (*nerveus*): Z'n testament! Hoor je het, Tante Cor?

T. Cor (*herkauwend*): Z'n testament..

Mies: Een echt testament..?

Mej. Voort: Het heeft geen zin het hele uitzonderlijke epistel aan u voor te lezen. Ik zal mij bepalen tot het gedeelte, dat op u betrekking heeft!

T. Cor: We zijn razend nieuwsgierig.

Mej. Voort: Ik citeer dus.. (*leest*) Mijn nichten mevrouw Janse, geboren Kaspers, en Cornelia Kaspers ontvangen gedurende hun gehele leven een toelage van tienduizend gulden per jaar..

T. Cor: Wat zegt u?

Mej. Voort: Ik herhaal: Mijn nichten mevrouw Janse, geboren Kaspers, en Cornelia Kaspers ontvangen gedurende hun gehele leven een toelage van tienduizend gulden per jaar..

Mevrouw (*begint weer hevig te snikken*): Die goeie oom Paulus..

Mies: Stil toch, moeder!

Mej. Voort: Ik herhaal: tienduizend gulden per jaar, onder voorwaarde, dat zij hun leven lang geen aardappelen meer zullen eten.

T. Cor: Wat zegt u?

Mej. Voort: Ik herhaal: onder voorwaarde, dat zij hun leven lang geen aardappelen meer zullen eten. Deze voorwaarde geldt ook. voor Mej. Mies Janse, dochter van mevrouw Janse-Kaspers en wijlen Jacobus Janse. Mocht een van de drie deze voorwaarde niet nakomen, dan vervalt de toelage en komt deze ten goede aan het hondenasiel „Hector".

Mevrouw: Die goeie oom Paulus.

Mies: Wat een gekke bepaling we mogen ons leven lang geen aardappelen meer eten!

T. Cor: Net iets voor oom Paulus..

Mej. Voort: Tot zover de clausule, die op u betrekking heeft. U ontvangt van de notaris nog een officieel afschrift, zodat u zich ook

van de andere testamentaire beschikkingen op de hoogte kunt stellen.

T. Cor (*ineens*): Juffrouw! — U had het toch over tien duizend gulden per jaar?

Mej. Voort: Inderdaad, juffrouw Kaspers.

T. Cor: Tien duizend gulden per jaar voor Mij en voor haar?

Mej. Voort: Zeker juffrouw Kaspers.

T. Cor: Neen, neen, dat kan niet! — U wilt 'n grap met ons uithalen.

Mies: Maar tante Cor.

T. Cor: Ik geloof er niet aan!. . Een ezel stoot zich geen twee keer aan dezelfde steen!.. Tien duizend gulden! (*lacht, loopt naar het raam*)

Mej. Voort (*verbaasd*): Mevrouw!.. Ik begrijp uw zuster niet goed!

Mevrouw: Maar, Cor, als de juffrouw toch zegt...

T. Cor (*schudt het hoofd*): Nee hoor! Ik geloof niet meer aan sprookjes. Vanmorgen zei me iemand, dat ik de honderdduizend had getrokken op twee twintigjes. Tienduizend gulden!.. Dat was een loterijagent. — Maar daarom is het nog niet zo! — Neen, neen, juffrouw.. !

Mej. Voort: Maar, juffrouw Kaspers, als ik er nu persoonlijk voor insta?

T. Cor (*blijft afgewend zwijgend bij het raam staan*): Mevrouw: Cor.. Wat scheelt je toch?

Mies: Tante! .. Deze juffrouw, die namens notaris van Buren komt, is toch meneer van Dalen niet!

T. Cor (*uitbarstend*): Neen, neen, neen! — Twee keer op één dag is teveel!.. Ik laat me niet meer beetnemen.

Mej. Voort (*maakt een gebaar naar de ontstelde moeder en dochter, gaat bij Cor*): Juffrouw Kaspers! Luistert u eens! .. Ik begrijp, dat de schok groot voor u is!.. Tienduizend gulden per jaar is ook een hele som! — Maar ik ben notaris-klerk, juffrouw Kaspers, en geen loterij-agente!. . U kunt mij ten volle geloven!

T. Cor (*draait zich langzaam naar Mej. Voort*): Dus als ik nooit meer aardappelen eet, ben ik een rijke vrouw? Echt! .. Werkelijk! — Zoals je het zegt: Rijk!

Mej. Voort: Ja juffrouw Kaspers!

Tante Cor: En waarom mag ik nooit meer aardappelen eten?.. Wat heeft oom Paulus daarmee voor?

Mej. Voort (*testament weer opbergend*): Tja.. Wijlen uw oom was een excentriek man! .. Hij heeft nog steeds een proces lopen tegen de bond van aardappelhandelaren en sinds die tijd heeft hij de aardappelen geboycot. Ik geloof echter, dat ik de familie feliciteren

mag, want dat aardappelverbod zal wel geen hinderpaal zijn om de erfenis te accepteren.

T. Cor: Natuurlijk niet!. . Als dat het ergste is, wat ons in ons leven overkomen kan!

Mies: Je wordt vreselijk dik van aardappelen!

Mevrouw: Afgezien van dat. Maar wat eet een mens voor aardappelen? 't Is toch meestal groente en vlees. Nee, daar kunnen we gemakkelijk buiten..

Mej. Voort: Och ja, natuurlijk.. De enige moeilijkheid is, dat u geen van drieën een vergissing moet begaan, want de eigenaar van het hondenasiel, een zekere mevrouw van Hoorn, heeft natuurlijk het volste recht uw maaltijden te controleren!

T. Cor.: Mevrouw van Hoorn kan lang wachten, dat ze mij op een aardappel betrapt!

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto